

Dictamen en relació amb la consulta formulada per un Ajuntament sobre la cessió de dades a un altre Ajuntament

Es presenta davant l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades un escrit d'un Ajuntament en el que es demana que l'Autoritat emeti un informe sobre si pot facilitar a un altre Ajuntament determinades dades que aquest li ha sol·licitat.

Segons la consulta, un Ajuntament hauria adreçat un escrit a l'Ajuntament que formula la consulta, en el qual sol·licita determinada informació, en relació amb l'activitat de pícnic que es desenvolupa al terme municipal d'aquest Ajuntament, anomenada "pícnic (...)", i que s'ubica a la zona limítrof amb una finca del municipi de l'Ajuntament que sol·licita la informació, en concret:

"- Si l'activitat disposa o no de llicència municipal i si ha passat els corresponents controls inicial i/o periòdics, en el cas de ser preceptius.

- En el cas que l'activitat no necessiti llicència per estar subjecte al règim de comunicació, si aquesta s'ha efectuat correctament d'acord amb la normativa que li sigui d'aplicació.

- Data d'aprovació de la llicència o de la comunicació així com el nom del titular de l'activitat i el tipus d'activitat que es desenvolupa."

Vista la sol·licitud d'informació, l'Ajuntament pregunta a aquesta Autoritat *"si podem facilitar a la referida Administració Local les dades que ens demanen, en especial les referents al nom del titular de l'activitat."*

L'Agència Espanyola de Protecció de Dades (AEPD), per mitjà d'escrit que té entrada a aquesta Autoritat el 16 de novembre de 2016, posa en coneixement que l'Ajuntament ha efectuat aquesta consulta a l'AEPD i la tramet amb la finalitat que aquesta Autoritat emeti el dictamen corresponent, atès que l'Ajuntament es troba comprès dins l'àmbit d'actuació de l'Autoritat, en els termes que es concreten en l'article 3 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.

Analitzada la consulta, la normativa aplicable, i l'informe de l'Assessoria Jurídica, es dictamina el següent:

I

(...)

II

La consulta es refereix a la comunicació de dades a un altre Ajuntament, referida a l'activitat del "pícnic (...)", que es desenvolupa al terme municipal de l'Ajuntament que formula la consulta, i que s'ubica a la zona limítrof amb una finca del municipi de l'Ajuntament que ha sol·licitat determinada informació, en concret:

“- Si l'activitat disposa o no de llicència municipal i si ha passat els corresponents controls inicial i/o periòdics, en el cas de ser preceptius.

- En el cas que l'activitat no necessiti llicència per estar subjecte al règim de comunicació, si aquesta s'ha efectuat correctament d'acord amb la normativa que li sigui d'aplicació.

- **Data d'aprovació de la llicència o de la comunicació així com el nom del titular de l'activitat i el tipus d'activitat que es desenvolupa.**”

L'Ajuntament pregunta a aquesta Autoritat “**si podem facilitar a la referida Administració Local les dades que ens demanen, en especial les referents al nom del titular de l'activitat.**”

Situada la consulta en aquests termes, cal partir de la base que la normativa de protecció de dades personals, en concret, la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (LOPD), i el Reial decret 1720/2007, de 21 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de desplegament de l'LOPD (en endavant, RLOPD), tenen per objecte protegir tota la informació sobre persones físiques identificades o identificables (art. 1 LOPD).

L'article 2.2 del RLOPD preveu que el RLOPD no és aplicable als tractaments de dades referides a persones jurídiques. Així, si la persona titular de l'activitat a què es refereix la consulta fos una persona jurídica, no seria d'aplicació l'LOPD i, per tant no hi hauria inconvenient, des del punt de vista de la protecció d'aquest dret fonamental, a la comunicació de la informació a l'Ajuntament que ha sol·licitat la informació.

Per altra banda, l'article 2.3 del mateix RLOPD disposa que les dades relatives a “*empresaris individuals*”, sempre que s'hi faci referència en la seva qualitat de comerciants, industrials o naviliers, també s'han d'entendre excloses del règim d'aplicació de la protecció de dades de caràcter personal. Ara bé, la interpretació que es faci d'aquests supòsits del RLOPD no ha de contradir el que es pugui desprendre de l'LOPD i, per tant, s'ha de fer una interpretació restrictiva d'aquest precepte per tal d'evitar que determinats supòsits de tractament de dades de caràcter personal quedin fora del control de la normativa de protecció de dades. I així ho ha manifestat aquesta Autoritat en diversos dictàmens, entre d'altres, el Dictamen 16/2009, 57/2015, 62/2015 o 63/2016, entre d'altres, que es poden consultar al web: www.apd.cat).

Partint d'aquesta premissa, el supòsit previst a l'article 2.3 del RLOPD, que queda fora del règim de protecció de dades, cal entendre'l referit exclusivament als empresaris individuals que tenen la condició de comerciants, industrials o naviliers (o a les persones físiques que actuen en nom d'aquests), i només quan les dades de l'empresari individual s'utilitzin en un context que podríem qualificar com estrictament professional. Per tant, *a sensu contrari*, quedaran subjectes a l'LOPD i al RLOPD, entre d'altra normativa, les dades personals referides a professionals liberals, a empresaris que no tenen la condició d'empresaris individuals, o bé que, tenint aquesta condició, no es poden encabir en cap de les tres categories esmentades, això és, comerciants, industrials o naviliers, o les dades s'utilitzen en un àmbit que no és l'estrictament professional.

Pel tal de determinar l'aplicabilitat del llistat de l'article 2.3 del RLOPD al cas que ens ocupa, caldrà veure si l'activitat de serveis de pícnic objecte de la petició d'informació de l'Ajuntament, s'inclou en el que genèricament es pot considerar com a “*activitat comercial*”, motiu pel qual caldrà tenir en compte la normativa sectorial.

D'acord amb l'article 1 del Codi de Comerç:

“Son comerciantes para los efectos de este Código:

1º. Los que, teniendo capacidad legal para ejercer el comercio, se dedican a él habitualmente.

2º. Las compañías mercantiles o industriales que se constituyeren con arreglo a este Código.”

L'article 3 del Codi de Comerç disposa que:

“Existirá la presunción legal del ejercicio habitual del comercio, desde que la persona que se proponga ejercerlo anunciare por circulares, periódicos, carteles, rótulos expuestos al público, o de otro modo cualquiera, un establecimiento que tenga por objeto alguna operación mercantil.”

L'article 6.3 de la Llei 3/1993, de 22 de març, bàsica de les Cambres oficials de Comerç, Indústria i Navegació disposa que:

“Artículo 6 Pertenencia a las Cámaras y censo público de empresas

3.Se entenderá que una persona natural o jurídica ejerce una actividad comercial, industrial o naviera cuando por esta razón quede sujeta al Impuesto de Actividades Económicas o tributo que lo sustituya.”

D'altra banda, la Llei 14/2002, de 27 de juny, de les Cambres oficials de comerç, indústria i navegació de Catalunya i del Consell General de les Cambres, disposa en el seu article 16.1 que:

*“Són electors de les cambres oficials de comerç, indústria i navegació les persones naturals i jurídiques, amb independència de llur nacionalitat, que **exerceixen una activitat comercial, industrial o naviliera** en el territori espanyol, en els termes establerts per l'article 6 de la Llei de l'Estat 3/1993, i que tenen establiments, delegacions o agències en l'àmbit territorial de la cambra respectiva, quan per l'activitat corresponent estiguin subjectes a l'impost sobre activitats econòmiques o a l'impost que el substitueixi.”*

L'Ajuntament demana informació sobre una “activitat de pícnic” que es desenvolupa al terme municipal de l'Ajuntament que fa la consulta, anomenada “pícnic (...)”, que s'ubica a la zona limítrof d'una finca.

Per la informació aportada, es dedueix que es tractaria d'una activitat comercial, d'hostaleria o restauració, que estaria subjecta a l'impost sobre activitats econòmiques (IAE), atesos els epígrafs del Reial Decret Legislatiu 1175/1990, de 28 de setembre, pel qual s'aproven les tarifes i la instrucció de l'IAE, i tenint en compte els epígrafs d'activitats d'hostaleria, allotjaments turístics i altres allotjaments similars, restaurants i establiments diversos de restauració, de la “Clasificación Nacional de Actividades Económicas”, CNAE (www.CNAE.eu).

Així, i atès que l'article 2.3 del RLOPD es refereix estrictament a empresaris individuals que són professionals dels àmbits comercial, industrial i navilier, i atès que, en el cas examinat, un Ajuntament sol·licita determinada informació (“Data d'aprovació de la llicència o de la comunicació així com el nom del titular de l'activitat i el tipus d'activitat que es desenvolupa”), en especial, segons la consulta, el nom del titular de l'activitat, per tant, informació vinculada

directament a la pròpia activitat comercial, es pot concloure que aquestes dades no es trobarien protegides per la normativa de protecció de dades personals.

Ara bé, fins i tot en el cas que no resulti d'aplicació la normativa de protecció de dades personals, no es desprèn d'això, de forma automàtica, la possibilitat d'accedir a la informació sol·licitada, atès que tractant-se d'informació en poder d'una administració pública, hi ha altra normativa que cal tenir en compte.

III

La Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPAC), desenvolupa el dret d'accés dels ciutadans als arxius i registres públics (art. 105 CE), en els següents termes (article 13 LPAC):

“Article 13. Drets de les persones en les seves relacions amb les administracions públiques.

Els qui, de conformitat amb l'article 3, tenen capacitat d'obrar davant les administracions públiques, són titulars, en les seves relacions amb elles, dels drets següents:

(...)

d) A l'accés a la informació pública, arxius i registres, d'acord amb el que preveu la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, i la resta de l'ordenament jurídic.”

El títol I de la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LT), regula la transparència de l'activitat pública, dedicant específicament el seu capítol III a regular el dret d'accés a la informació pública.

D'acord amb l'article 12 de la Llei 19/2013, *“todas las personas tiene derecho a acceder a la información pública, en los términos previstos en el artículo 105 de la Constitución Española, desarrollados por esta Ley. Asimismo, y en el ámbito de sus respectivas competencias, será de aplicación la correspondiente normativa autonómica.”*

En el mateix sentit es pronuncia l'article 18.1 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTC).

La informació relativa al nom del titular de l'activitat, té la consideració d'informació pública (art. 13 LT i 19 LTC). Certament, la possibilitat d'accedir a la informació no es pot produir d'una manera automàtica i generalitzada, sinó que cal analitzar prèviament si concorre algun dels límits previstos a la mateixa llei de manera general (art. 14 LT i 21 LTC) i de manera específica el límit consistent en la protecció de dades de caràcter personal (art. 15 LT i 23 i 24 LTC).

Ara bé, tenint en compte el que s'ha exposat, sobre el no sotmetiment a la normativa de protecció de dades de caràcter personal de la informació relativa a comerciants que s'empri en contextos estrictament professionals, no sembla que pugui ser d'aplicació el límit derivat de la protecció de dades de caràcter personal.

Això sens perjudici, que d'acord amb l'article 31 de la LTC, quan la informació sol·licitada pugui afectar drets o interessos de tercers, identificats o fàcilment identificables, se'ls atorgarà un termini de deu dies per a que puguin fer les alegacions que considerin oportunes.

D'acord amb les consideracions fetes en aquest dictamen es fan les següents,

Conclusions

L'article 2.2 i 2.3 del RLOPD disposa que el Reglament no és aplicable als tractaments de dades referides a persones jurídiques, i que les dades relatives a empresaris individuals, quan hi facin referència en la seva qualitat de comerciants, industrials o naviliers, s'han d'entendre excloses del règim d'aplicació de la protecció de dades de caràcter personal.

La naturalesa de les dades que es sol·licita relativa al nom del titular de l'activitat de pícnic (*"Data d'aprovació de la llicència o de la comunicació així com el nom del titular de l'activitat i el tipus d'activitat que es desenvolupa"*), fa referència a dades vinculades estrictament a la seva activitat, i per tant, aquestes no es trobarien protegides per la normativa de protecció de dades personals, motiu pel qual la legitimitat de la comunicació d'aquestes dades ha d'analitzar-se a partir d'altres normes.

Barcelona, 16 de desembre de 2016